a Cum deo abraam: id ē christo/qui est deus abraam. Et sic suscitauit deus filios abraę de lapidibus: fm qd dicit Matth.iij.b. Baruch.iiij.g. Filij tui veniūt collecti ab oriente vsq̃ ad occidentē: in verbo sancti gaudentes in honorem dei. Ideo congregati sunt: q Quoniā dij fortes terrę. i. iudęi vnicornes propter cultū vnius dei. Dij/qui/bus dixit dominus: Ego dixi dij estis. Terrę. i. terrena diligentes: quia christum occiderunt ne perderent locū: Ūñ r fortes/dici possunt. Ipsi tales/ d Eleuati sunt: per superbiam. Non parum: sed c Vehementer: quia christum recipe noluerūt: Et ideo p̃ncipes r populi gentiū ꝓgregati sunt ad vnitatē fidei christianę: fm qd dicitur Ro.xj.c. Ceciditas ex parte contigit in israel: donec plenitudo gentiū intraret. Vel ideo congregati sunt: Qm̃ dij fortes terrę. i. apostoli/fortes in fide r dilectione: quia neq̃ mors neq̃ vita potuit eos separe a charitate christi: vt dicitur Ro.viij. g. Vehementer eleuati sunt: signis r miraculis/domino cooperante: r sermonem confirmāte sequentibus signis: War.vltj.d. Et i Pś. dicit de ipsis: Nimis honorificati sunt amici tui deus. Hoc idem est/q vehementer eleuati sunt.

a gregati sunt cū deo abraā:
b qm̃ dij fortes terrę † vehemē
c ter eleuati sunt.

Pś. vl laus cantici filijs choze/secda sabbati. XLVII.

Moraliter * deo abraam: reuertētes ad eum/ relictis populis ad quos dispersi r missi fuerant. Et quę est causa: b Quoniā dij fortes terrę: id ē pręlati: c Vehementer eleuati sunt: per superbiam. Dij eñ sunt/per scientiam: scientes bonū r malū. Vl quia se faciunt adorari sicut dij. Unde Zach.xj.d. O pastor r idolum. Fortes sunt/per sęcularē potentiā. Terrę/per terrenorū abundantiam. Vehemēter eleuati sunt: per nimiam superbiā. Et propter peccata eorum r malum exemplum/corruunt subditi in peccatū: sicut dicitur Prouerb.xxviij.b. Regnātibus impijs/ruinę hominum.

Pś. 158.

Expositio psalmi. XLVII.

m Agnus dominus rc. Titulus. Psalmus vel laus/cantici filiorum: vl filijs choze/secunda sabbati. Prima die creauit deus lucem/r diuisit eam a tenebris. Secunda die creauit firmamentū: r suis ornauit luminaribus/sole r luna. Quarta die/stellis. Per hoc q̃ prima die creauit lucem/significauit se die dominico/qui primus fuit aliorum creatione/resurrecturū: r separaturum lucem immortalitatis/a tenebris mortalitatis. s. peccati. Item sicut secunda die firmamentū creauit r ornauit: sic post resurrectionē quasi secūda die fundauit ecclesiam per apostolorū prędicationem: quę dicitur fundamentū fidei. Supra in illo psalmo: Domini est terra: Ubi apponit titulo: Prima sabbati: agit de resurrectione: Hic aūt vbi in titulo ponit/Secunda sabbati: agit de constitutione ecclesię. Et est sensus tituli: Psalm⁹/iste quo monemur ad bonā operationē: Vel/Laus: qz docemur laudare deū. Cantici: in quo describitur cantilena laudādi deū: est/filiorum choze: vel ascribit/filijs choze. i. imitatoribus passionis christi. Psalmus/dico/habitus pro his quę facta sunt/secunda sabbati. i. pro significatis eorū: videlicet pro fundatione ecclesię: quę significata est per opera secundę diei. Est ergo materia huius psalmi/laus dei/pro cōstitutione ecclesię r fundatione ipsius/quę est ciuitas summi regis. Et bene sequit iste psalmus pręcedentē: quia in pręcedēti inuitauit ad laudandū spōsum r sponsam: hic aūt psalmus ponitur pro cantilena/in qua laudat rex r ciuitas: sponsus r spōsa. Intentione eñ monet vt ciuitatē istam amplificemus.

Pś. 23.

Partitio psalmi.

Modus. Bipertitus est psalmus. Primo agit de fundatione ciuitatis: r eam describit r cōmendat. Secundo gratias agens de aduentu fundatoris. i. christi: monet de gradib⁹ ecclesię distribuendis/per quos saluator possit agnosci: ibi: Suscepimus. In prima parte cōmendat ciuitatē quę est ecclesia/quinq̃ modis: videlicet/a dignitate conditoris: ibi: Magnus dñs. Item a situ: ibi: In monte sancto. Tertio ab amplitudine: ibi: Fūdat exultatione vniuersę terrę rc. Quarto a benignitate regis: ibi: Cū suscipiet eā. Quinto a stabilitate ipsi⁹ ciuitatis: ibi: De⁹ fundauit eā in eternū. De primo g dic: e Magnus dñs. i. dñs est magn⁹: qz sine termino: cuius potentia termino caret. Tob.xiij. a. Magn⁹ es dñe i ęternū. Pś. Magnitudinis eius nō est finis. Eccj.xliij.d. Terribilis dñs r magn⁹ vehement. f Et laudabilis: qz bon⁹ est: Bonū eñ laudabile est. Pś. Laudate dñm qm̃ bon⁹ dñs. Nec parū ē laudabilis: sz g Nimis. Eccj.xliij.d. Glorificantes dñm quātūcūq̃ potueritis: supualebit adhuc: r admirabilis magnificentia eius. Et qz sunt quidā qui magni reputant: qz inter paruos r in parua villa habitant: de quibus parua fieret mentio in magna ciuitate: Ideo ne dñs talis putet/bene sequit: h In ciuitate dei nostri: in ecclia: in qua fideles quasi ciues vniunt in fide r charitate. Et posset aliq̃s dicere: Multę sūt ciuitates quę nō sunt famosę nec nominatę: Ūñ adhuc sequit contra istā exceptionē: i In mōte. In ciuitate dico sita/i mōte sācto eius: r ideo famosa. Matth.v.b. Mō potest abscondi ciuitas supra montē posita. Mons iste in quo fundata est ecclesia/christus est: De quo Esa.ij.a. Erit in nouissimis dieb⁹ p̃parat⁹ mōs dom⁹ dñi in vertice montiū: r eleuabit super colles. Et sequit de fundatione ecclesię: Et fluent ad eū omnes gentes rc. Et in hoc: vt p̃dictū est: cōmēdatur ciuitas a situ. Postea cōmendat eam ab amplitudine: Unde sequitur: k Fundatur/hęc ciuitas super fundamentum suum montē prędictum. s. christū. De quo. j. Cor. iij.c. Fundamentū aliud nemo potest ponere pręter id qd̃ positū est qd̃ ē christus iesus. Et hoc l Exultatione. i. in exultatione: vel per exultationē: m Vniuersę terrę: * Quia eñ

Cōmēdatio ecclesie ex quinq̃

Vl. † valde

Vl. † Dilatans

Pś. 144.

Pś. 134.

Moraliter

Moraliter: e Magnus dominus et laudabilis nimis: in ciuitate dei nostri. Ciuitas dei/ē religio: in qua est ciuiū vnitas/corporū r mentiū/r victus r vestit⁹. Est etiam mons sctūs/p eminentiam sancte vitę. h In ciuitate/ergo/dei nostri: et/in monte sancto eius: id est in tali religione: est. i. habetur e Dominus magn⁹: quia omnia quę sunt in mundo pro nihilo reputant/vt deum possint habere. Unde Phil.iij.b. Omnia detrimentum feci r arbitror vt stercora: vt christū lucrifaciā. f Et laudabilis nimis/habetur ab ipsis: qui vt eum libere possint laudare/corde/ore/opere: ab omni cura sęculi se exuunt: vt dicere possint: Benedicam dominū in omni tempore: semper laus eius in ore meo. s. vl in prędicatione vel in oratione vel in lectione. Illi qui ita temporalia amplectūtur r desiderant q̃ de domino parum aut nihil curant: et qui ita curis sęculi se implicant q̃ laudi diuinę non possint vacare: dominum nec magnum nec laudabilem se reputare ostendunt. Posset autē aliquis dicere: Nec in ciuitate religionis laudabilis est dominus: quia de rapinis r sanguine pauperum fundata est hęc ciuitas r edificata: et ita potius potest eis dominus dicere: Nomen meū per vos blasphemat inter gentes: sicut dicitur Ro.ij.d. et Esa.lij.b. Hoc autē remouet cum dicit: k Fundatur/ciuitas religionis: In l Exultatione vniuersę terrę: quia in paupertate fundata fuit: ita q̃ nulli calumnia aut iniuria fiebat: et ita nullus conquerebatur: nullus ꝓtristabatur: sed omnes exultabant de fundatione religionis: r dominū huius ciuitatis/deū videlicet glorificabant. Propter hoc etiam habetur in regula beati Benedicti/q̃ si forte res aliqua monasterij sit vendenda/pro minori precio detur: vt in omnibus glorificetur deus.

Pś. 33.

Quia enim gauisi sunt de ꝓdicatione apostolorũ / et cũ exultatione receperunt verbũ dei: ideo in christo sunt fundati et radicati per fidem: sicut dicit Act. xiij. g. Audientes gentes gauisi sunt et glorificabãt verbũ dñi: et crediderũt quotquot erant præordinati ad vitã æternã: disseminabat autẽ verbũ dei per vniuersã regionem: Hoc nihil aliud est q̃ q̃ hic dicitur: Fundat exultatione vniuersæ terræ: nõ tm̃ iudæi / in cuius exultatione primo fundata est / quantũ ad eos qui crediderunt iudæos: sed et vniuersæ / cũ conuerterunt se apostoli ad prædicandũ gẽtib̃. Vñ de istis. s. de iudæis et de gentib̃ / de q̃bus constructa est generalis ecclesia / subiungitur: a Mons sion. i. populus iudæus: b Et latera aquilonis. i. populus gentilis. Hi sunt c Ciuitas regis magni. i. ex his duobus populis cõstituit ciuitas / quæ est ecclesia: Et inter eos quasi inter ciues eiusdem ciuitatis facta est vnitas: quia eorum est vnus dominus / vna fides / vnũ baptisma. Per aquilonem diabolus significat. Aquilo enim vent̃ est frigidus / et aquas indurat in glaciem: sic diabolus diuites huius mundi quos perflat / frigidos reddit et duros. i. sine charitate et sine cõpassione. Vñ Eccli. xliij. c. Frigidus ventus aquilo flauit / et congelauit crystallus ab aqua: sup omnẽ congregationem aquarũ requiescet. Latera aquilonis / sunt omnes qui diabolo adhærent: Vñ præcipue gentiles qui dæmonia colebant dicuntur latera aquilonis: Fm q̃ adhuc dicuntur assistẽtes alicui / latera illius. Unde cõmuniter solet dici de aliquo: Bonus quidem est / sed habet prauã latera. Sic dixit beatus Berñ: Non dico sanũ / dolentem latera. Sic ergo / a Mons sion. i. iudæi conuersi: Et latera aquilonis. i. gẽtes conuersæ: sunt / ciuitas regis magni. i. dei: Alij enim reges nõ sũt nisi reguli. Uniuersalis ergo ecclesia est ciuitas. Et sicut in ciuitate vna / multæ sunt domus: sic in vniuersali ecclesia multæ sũt particulares ecclesiæ / in quibus a fidelibus eius cognoscit per fidem: et recognoscitur a fidelibus. Unde sequit: d Deus in domibus eius. s. ciuitat. i. in particularibus ecclesijs: e Cognoscet / cognitione fidei. Uel / Cognoscetur. i. percipietur etiã ab illis qui sũt de ecclesia: In domibus eius / esse per miracula / quæ faciet dominus in eis per apostolos et alios sanctos. Cognoscetur / dico / f Cum suscipiet eam. q. d. hanc cognitionẽ habebit a gratia dei suscipientis eã / vt medic̃ in cura: et vt architectus ad ædificandũ eam et curandũ. Et in hoc cõmendatur ciuitas a benignitate regis.

Cognoscitur deus
- Per naturalia. Ro. j. c. Inuisibilia ipsĩ a creatura. Et.
- Per gratiam vel fidem. Sap. xv. a. Nosse te / consũmata iustitia est.
- Per gl̃iam. Job. xvij. a. Hæc ẽ vita æterna. Et.

Postea probat illud quod supra dixit: q̃ latera aquilonis constituunt ciuitatẽ dei. g Qm̃ ecce reges terræ: ad litterã: i Congregati sunt / cũ alijs fidelibus ex iudæis: vt fieret ex eis vna ciuitas dei regis: vnũ ouile / christi pastoris: qui dicit Job. x. c. Alias oues habeo / quæ nõ sunt ex hoc ouili: et illas oportet me adducere / et vocem meã audiẽt: et fiet vnũ ouile et vnus pastor. Vñ expressius / addit: Conuenerũt in vnũ. Uel de malis regib̃ et tyrannis potest legi sic: Uere opus est vt f Suscipiat eã: qm̃ ecce reges terræ: tyranni / terrena sapiẽtes: i Cõgregati sũt et conuenerũt in vnũ. i. in vnã prauã voluntatẽ: vt fideles destruerent et affligerent. Uel / In vnũ. i. contra vnum. s. contra vnitatẽ fidei. Ipsi enim non habebant vnitatẽ: quoniã q̃libet ciuitas habebat deũ suũ. Sed fm primã expositionẽ pseq̃mur. Dico q̃ cõuenerũt in vnitatẽ fidei. Quõ: Sic:

Aliter

Ipsi. s. reges

Doz aliter * Scõm etiã opinionẽ et sententiã secularium / et multorũ etiã religiosorũ / qui apostolũ dicentẽ: Fundamentũ aliud nemo potest ponere præter id quod positũ est / q̃d est christ̃ iesus: j. Cor. iij. c. dementientes / asserunt religionẽ tunc fundatã: qm̃ diuitijs est dotata: potest dici: Fundatur exultatione vniuersæ terræ: quia pauperes terræ / qui sub principibus a bedellis excoriabãt̃ / gaudebant et exultabant qm̃ sub dominio religionis transferebant̃ / sperantes se ab eis in pace viuere: Et alij etiã pauperes qui nihil penitus habebãt / gaudebant q̃ religiosi ditarentur: a quibus sperabant se magnũ subsidiũ recepturos: et ita fuit in principio. Et modo in multis locis vtriq̃ spe sua fraudant̃: quia a plerisq̃ religiosis plus qui sub eis ẽ / acrit̃ punit et pculcat et sua substantia expoliat / q̃ si essent seculares bedelli: et bona q̃ pauperes deberent comedere / ipsi monachi cũ tyrannis et bedellis / et superfluitatib̃ expendũt. Vñ Esa. v. d. Pascent̃ agni iuxta ordinẽ suũ: et deserta in vbertatem versa aduenæ comedẽt. Agni iuxta ordinẽ suum pascunt̃: qm̃ simplices et boni claustrales ordinẽ tenẽt i claustro: Et ad litterã comedunt in refectorio / sicut regula docet. Deserta in vbertatẽ versa / sunt religiones / q̃ pus pauperes / et postmodũ ditatæ fuerunt: quas et bona earũ aduenæ comedũt / qm̃ in cameris et aulis milites et diuites mundi cũ abbate et balliuis domus splẽdide epulant̃. Et ita licet talis religio fuerit fundata in exultatione pauperũ: nõ tm̃ est pfũmata. Vñ possũt dicere dño istud Esa. ix. a. Multiplicasti gentẽ. i. auxisti et augmẽtasti religionẽ: nõ magnificasti læticiã. Postea ostendit in quibus pfistit religio: qm̃ habet duas partes / siue duo officia. s. actionẽ et ptemplationẽ. Vñ sequit: a Mons sion / latera aquilonis: ciuitas regis magni. Per mõtẽ sion / significant̃ ptemplatiui: Per latera aquilonis / actiui: qui magis sunt expositi frigido vento temptationũ. Vñ dixit diabolus / Esa. xiiij. d. Sedebo in lateribus aquilonis. Hæc ergo duo genera q̃ sũt in religione: sunt c Ciuitas regis magni. i. pstituũt religionẽ. d Deus in domibus eius cognoscet: ad litterã: q̃ dom̃ religiosorũ pauperes debent esse et humiles: sicut christus nõ habuit vbi caput reclinaret: Matth. viij. c. Et facto dicãt: Nõ habem̃ hic ciuitatẽ manentem: sed futurã inquirimus: Heb. vltl. c. Et de eis dicãt qui viderint domos eorũ / illud Esa. xxviij. d. Uere dominus est in loco isto: nõ est hic aliud nisi dom̃ dei et porta celi. Et hoc erit / f Cũ suscipiet eã. i. cũ accepta et grata erit. Vñ signũ est q̃ domiñ miñ acceptet religionẽ quæ castra et turres et aulas et palatia regia ædificat de bonis quæ pauperibus erogare deberet: vel quod peius est / de eis quæ pauperibus auferunt per exactiones et calũnias. Unde Abacuk. ij. c. Uæ qui congregat auariciam malam domui suæ: vt sit in excelso nidus eius / et liberari se putat de manu mali: Cogitasti confusionem domui tuæ: concidisti populos multos / et peccauit anima tua: q̃ lapis de pariete clamabit: et lignũ q̃d inter iuncturas ædificiorũ est / respõdebit. Postea dicit quomodo fit ista ciuitas. g Qm̃ ecce: vt omnibus exemplũ pateat: h Reges terræ: qui terrã corporis sui regunt et colunt per disciplinã regularem: i Congregati sunt: per cõuentus: Conuenerunt in vnũ. Per / cõgregati sũt / notat̃ vnitas corpor̃. Vñ petit Ps. Saluos fac nos dñe de̅ noster. Quõ: Et pgrega nos de nationbus: vt confiteamur nomini sancto tuo: et gloriemur in laude tua. Per / conuenerũt / notat̃ vnitas mentium: De qua Aug̃. Hæc sunt quæ vt seruetis præcipimus in monasterio constituti: Primũ / propter quod in vnũ estis congregati: vt vnanimes habitetis in domo: et sit vobis cor vnum et anima vna in deo. Hoc sumitur de Act. iiij. f. Multitudinis credentium erat cor vnum et anima vna. In vnum / scilicet in deum. Ps. Unam petij a domino. Lucl. x. g. Unum est necessarium. Ps. Ecce q̃ bonum et q̃ iocundum habitare fratres in vnum. Et quomodo accidit q̃ ita conuenerũt: Quia deus per gratiam suam illuminauit corda eorum ad cognoscendam veritatem. Unde sequitur:

Ps. 105.

Ps. 26.

Ps. 132.

* Ipsi / reges

a Ipsi.s.reges: b Videntes/p fidē: Vl videntes:oculis corpis/miracula ⁊ dignitatē ecclię. c Sic.i.ex eo q̃ videst/ d Admirati st:Vl/obstupuest: alia lra: Scdm qd dr.iij.Regl.x.a.Et.ij. Paral.ix.a.q̃ postq̃ regina saba vidit sapientiā salomonis ⁊ domū quā ędificauerat/⁊ cętera

a Ipsi videntes sic admirati sunt/cōturbati sunt/ cōmoti sunt:tremor apprehendit eos. Ibi dolores vt parturientis: i spiritū vehemēti cōteres naues tarsis. Sic audiuimus sic vidimus i ciuitate dni virtutū/ i ciuitate dei nostri: deus fundauit eam in eternum. Suscepimus deus misericordiā tuā: in medio

mlta:nō erat p̃ stupore i ea spūs. Nec solū admirati st:§ e Cōturbati sūt:p pctis suis. f Cōmoti sūt:ad bñ agendū. g Tremor/futuri iudicij: h Apphēdit eos. Fortit apphendere/violētiā notat. Postea subiūgit descptionē pę nitentis. i Ibi.i.in tremore ⁊ cōmotiōe ⁊ pturbatiōe: k Dolores/fuerī ō pec carl. Nota q̃ tremor est ex pte corpis: dolor ex pte spūs. Et illi dolores nō fuerūt mediocres:§ l Ut pturientl. Hiere. xij.d. Nūqd nō dolores apphēderūt te q̃si pturiētē mulierē? Itē illi dolores ñ fuerūt inutiles/§ vt pturientl: qr fructū salutis affert. Job.xvj.c. Mulier cū parit tristiciā hz:cū aūt pepit puerū/iā non meminit pssurę ꝓpt gaudiū:qr natꝰ ē hō i mūdū. Et dū p̃dicta fient/Tu n Cōteres naues tarsis.i.supbiā gentiū euertes:q̃ gētes discurrīt explorātes gaudia mūdi/ ⁊ diuitias q̃rentes sic naues tarsis:q̃ ciuitas est metropolis cilicię: et iterptrak/explorato gaudij. Et bñ nauibꝰ cōparank:qr instabiles sūt/cuilibet vēto cedētes. Et quō pteres? m In spū vehemēti.i.p spm̄ sctm̄: vel in fortitudine ⁊ timore tui iudicatūri. Vel ad lrāz exponit de nauibꝰ illiꝰ loci/q̃s hero/des pfregit:in spū vehemēti.i.in magna ira:qr credebat q̃ magos trāspossuissent in terrā suā/qñ p aliā viā reuersi sūt in regionē suā:sic dr Matth.ij.b. Et licet herodes ptriuerit eas:tñ b dño attribuit:⁊ qr dñs eas pmisit pteri:⁊ qr occasione suę natiuitatis ptrite fuerūt. Et cū hęc p̃dicta ita se habeant:Ergo o Sic audiuimus/pmissiōes ꝓpheticas q̃ ista pmittebāt: p Sic vidimus/esse cōpletū. Et videmus q In ciuitate dni virtutū.i.in eccl̄ia militāte/quā dñs virtutū angelicarū/vel dator virtutū possidet ⁊ tuet. Et ne hęretici hoc nomē sibi vsurpēt:repetens restringit: r In ciuitate dei nri.i.in catholica eccl̄ia:quā deꝰ noster.i.christus fundauit. Vñ addit: s De fundauit eā: Nō ad tps/vt tēplū:Sz t In eternū.q.d.eccl̄ia nō trāsferī sic synagoga:q̃ ēn ē militās eccl̄ia/eadē erit triūphās. Vl anagogice pt eē vox eorꝰ/q̃ cū moziunt trāseūt ad cęlū. o Sic audiuimus/p fidē: Quia vt habet Ro.x.c. Fides ē ex auditu. p Sic vidimus/p remunerationē. Esa.lx.a. Tūc videbis ⁊ affluēs:⁊ mirabit ⁊ dilatabit cor tuū. q In ciuitate dni virtutū:i ciuitate dei nri:in eccl̄ia triūphante. s De fundauit eā i eternū. Esa.liij.c. Fūdabo te i saphyr. Et.lviij.d. Fūdamēta generatiōis ⁊ generatiōis suscitabo.

Ps.86, Ciuitas — Singularis: Btā ego. Ps. Gloriosa dicta sūt de te (tabis. Anima fidelis. Esa.xxiij.d. (ciuitas dei. Circūi ciuitatē:bñ cane: frequēta cāticū ⁊c. — Generalis: Eccl̄ia militās. Matth.v.b. Nō potest ciuitas abscondi. Eccl̄ia triūphās. Heb.xij.f. Accessistis (scōdi ⁊c. ad sion montē ⁊ ciuitatē dei viuētis hierl̄m cęlestē ⁊c. Esa.xxxiij.d. Oculi tui videbūt hierl̄m ⁊c.

Doraliter de religiosis. * a Ipsi/reges: b Videntes:q̃ ꝑ̃us fuerūt cęci. Videntes/dei bonitatē ⁊ seueritatem. Ro.xj.c. Vide bonitatē ⁊ seueritatē dei. In eos q̃dē q̃ ceciderī/seueritatē:in te aūt bonitatē/si pmāseris in bonitate. Itē/Videtes/mūdi vanitatē. Mau.iij.b. Qis q̃ viderit te/resiliet a te. Itē/Videtes/sua pctā. Hiere.iij.a. Leua oculos tuos i directū ⁊ vide vbi nūc pstrata sis. c Sic admirati st/pturbati st ⁊c. sic sup expositū ē vsq̃ ibi: o Sic audiuimus:ab eis q̃ nos hortabank ad igressū religiōis: p Sic vidimus i ciuitate dei nri.i.i religiōe/postq̃ igressi sumus. Joh.j.e.dixit iesus duobꝰ discipul' grētibꝰ: Rabbi/vbi habitas? Venite i/quit ⁊ videte. Vñ.iij.Regl.x.a.dixit regina saba: Nō credebā narrātibꝰ mihi/donec ipsa veni ⁊ vidi oculis meis ⁊ pbaui q̃ media ps mihi nūciata nō fuit. Ita ē in ꝓbitate:⁊ mlti ꝑ̃ experiunk ⁊ dicūt i bona religiōe/q̃ fundamētū suū nō relicīt.s. pauptatē ⁊ hūilitatē. Vñ sequit: s De fūdauit eā i eternū:qr sp̃ iueniek pauptas in religione. Hiere.xxxv.d. Nō deficiet vir de stirpe ionadab filij rechab:stās i ꝓspectu meo cūctis diebus. Ibi aūt i eodē capl'o.b.dicūt filij rechab: Nō bibemꝰ vinū:qr ionadab filiꝰ rechab pat nr̄ p̃cępit nob dicēs: Nō bibetis vinū vos ⁊ filij vri vsq̃ i sempiternū:⁊ domū nō ędificabitis:⁊ semētē nō seretis:⁊ vineas nō plātabitis/nec habebitis domos:§ i tabnaculis hitabitis cūctis diebus vris. Nō ēn bibūt vinū delitiarū/nec domos supfluas ędificāt. Est ēn q̃dā religio vbi habēt de ordie suo abstinere a vino tribus diebus i hebdomada. Est etiā alia in q̃ nō pñt ędificare domos sibi ꝓprias/q̃n teneank exire ad p̃cęptū eorꝰ ad q̃s pertinet dominiū loci. Sūt aūt ⁊ alię/i q̃bꝰ nec seminānt/nec agros/nec vineas/nec reddit nec possessiōes hñt nec habebūt vnq̃. Vñ vex ē/q̃ fūdauit eā deꝰ i eternū. v Suscepimus deus ⁊c. Secda pars/vbi agēs de aduētu christi/monet de gradibus eccl̄ię distribuēdis/p q̃s saluator possit agnosci. In duobus pmis ꝓsibꝰ agit ⁊ reddit grās de aduētu christi. Postea de gdibꝰ agit:ibi: Distribuite domos eiꝰ. Dic g̃:O deꝰ suscepimus miscordiaz tuā:duplicit.s.miscordię effectū:⁊ misericordię causā. Effectū.i.rē sacramētorꝰ: Causā.i.sacramēta. Et hoc x In medio tēpli tui.i.iter paleas:q̃ tēplū dei dicunk ꝓpt sacramēta q̃ pticipāt:§ rē sacramētorꝰ nō pticipāt. Vl/ Miscordiaz.i.miscordię causā.s.christū: quē suscepit corꝰalit sineon i tēplo: Lucl.ij.d. Vel sic: Suscepimus deꝰ miscordiaz tuā.i.christū/p fidē. In medio tēpli tui .i.i cōmuni ꝓpl̄i tui. Est ēn tēplū dni multiplex.s.tēplū materiale:tēplū spirituale:tēplū sacramentale: tēplū cęleste. De tēplo materiali dicit. Hiere.vij.a. Nolite ꝓfidere in verbis mēdacij dicētes: Templū dni/tēplū dni. Tēplū spirituale/est ꝓgregatio instorꝰ. De q̃.j.Corl.iij.d. Templū dei sctm̄ est qd estis vos. Templū sacramentale/sunt paleę.i.mali q̃ sunt in eccl̄ia: Vñ hic: In medio tēpli tui. Templū cęleste/est cęlestis patria: De quo in Ps. Adorabo ad templū sctm̄ tuū. Tēplū singulare/corꝰ christi. Joh.ij.d. Soluite tēplū hūc:⁊ i triꝰ dieꝰ excitabo illū. Et qr de tāto bñficio qd̃ est miscordia dni/nō debemꝰ esse igrati/sm qd dr Esa.xliij.d Laudate cęli qm̄ misericordiā fecit dominus. Ideo sequit:

Secūda pars

Templū dni est multiplex

Ps.5.

* Scdm nomē tuū

v Suscepimus ⁊c. Doraliter vox ē pnitentiū: Suscepimus deus misericordiā tuā:per remissionē peccatorꝰ: x In medio templi tui. Posset ēn aliquis dicere peccatoribus: Quō qui tantū peccastis misericordiā inuenistis? Sic etiā de se dixit cain: Maior est iniquitas mea q̃ vt veniā mereat: Sen.iiij.b. Et ipsi dicūt: O deus/qui diues es in misericordia: suscepimus misericordiā tuam in medio templi tui.q.d. omnibus se offert qui templū suū volūt intrare. Vñ Bern. Misericordia est/nō in angulo/nō in diuersorio:in cōmuni posita est. Vel specialius de religiosis: de quibus ꝓma partitio exposita est: vt sit hic vox eorꝰ ⁊ gratiarū actio. a Suscepimus deus misericordiā tuā/in medio templi tui.i.in medio templi spiritualis:id est religionis.q.d. hocipsum q̃ dedisti nobis gratiā intrandi/fuit de tua misericordia: Nō omnibus ēn datur hęc gratia. Plerq̃ etiā vellent eā habere/quibus nō datur:qui scilicet vellent habere voluntatē intrandi religionē/sed non possunt. Ro.ix.d. Non est volentis neq̃ currentis sed dei miserentis. Et post: Deus cuius vult miserek ⁊ quem vult indurat. Hoc etiā bene innuik apud quosdā religiosos: vbi q̃ñ recipiendi adducunk i capitulū/prosternūt se in medio capituli corā toto conuentu. Et cū quęrik ab eis: Quid petitis? Respondent: Misericordiam dei ⁊ vestram.q.d. volumus suscipere misericordiam dei in medio templi sui.

Doraliter de pnitentibꝰ

Alię de religiosis

* Scdm nomē tuū

Allegorice Cant. 1. a. Ps. 73.

a ¶ Scdm nomē tuū deus. i. sicut nomē tuū diffusū est:
b Sic et laus tua/diffusa ē. Nomē tuū. i. res nomi/
nis tui. s. salus tua: quā de misericordia tua opat⁹ es in me/
dio terrę. q. d. illi omes q̄ misericordiā tuā receperūt/laudāt
te. Nec illi sūt pauci: immo c ¶ In fines terrę/est/laus
tua. i. p̄ totā terrā. Et
ideo laudāt: qz iustifi/
casti eos: Unde addit:

Al. tita

d ¶ Iustitia plena
est dextera tua: id ē
ppitiatio tua. Uel fi/
lius tu⁹/o pater/ple/
na est iustitia. i. iu/
stificatiōe/q̄ omes pa
rat⁹ ē iustificare/ꝛ multos iustificat. Unde. j. Cor. vj. c. Ablu/
ti est: sed iustificati estis in noīe dñi nostri iesu christi. Et ex
hoc e ¶ Lętēt mons sion. i. iudęa/vel generalis ecclesia.
f ¶ Et exultēt filię iudę. i. gentes/genitę a iuda. i. ab aplis
p̄ ꝓfessionē. Sed q̄re magis dicunt/filię iudę/q̄ filij: Propt
maiorē ornatū virtutū/ꝛ abūdantiā gratię. Sicut em pater
magis ornat filiā nupturā q̄ filiū: ita de⁹ maiorē gratiā de/
dit ꝓuersis de gētib⁹ q̄ olim iudęis. Lętent/dico/et exul/
tent/ g ¶ Propter iudicia tua dñe. i. ppter iudęorū
excęcatione: ꝛ illuminationē gentiū: q̄ sūt iudicia dei occul/
tissima. Ro. xj. d. O altitudo diuitiarū sapiētię ꝛ scię dei ꝛc.
Ut qz p̄ electos ex iudęis. s. p̄ aplos/venit lux ad gētes: ideo
ovos gētes: h ¶ Circūdate sion. i. bonos de iudęis. i. fre/
quēter ꝛ cū reuerētia estote cū illis: Sicut coīter dicit/qñ ali
quis vult ab aliq̄ aliq̄d impetrare ꝛ blande instat: dicit q̄ va/
dit ei circa. Circūdate q̄ eos. i. frequētate eos: vt ab eis ve/
rā doctrinā habere possit. Ecc. vj. d. Si videris sensatū eui/
gila ad illū: ꝛ gradus ostioꝝ illi⁹ exterat pes tu⁹. Et circūdā/
tes nō detrahite ei: Sz i ¶ Et cōplectimini eā: amplexi/
bus charitatis. Uel sic/O vos mali/ Circūdate sion. i. bo
nos q̄ sūt de ecclia: Et cōplectimini eā: vt sup. Et vt coz
tina cortinā trahat: ꝛ qui audit dicat veni: k ¶ Narrate in
turrib⁹ ei⁹: Narrate aliis gentib⁹ vt trahatis eos ad fidē.

Ps. 77.

Ps. Narrantes laudes dñi ꝛ virtutes ei⁹: ꝛ mirabilia ei⁹ q̄
fecit. Narrate/dico: sed existentes/in turribus ei⁹. i. fir/
mi in fide ꝛ doctrina apl⁹ꝝ: q̄ sūt p̄cipuę turres ecclię. Et

Apli dicūt turres triplici de cā

dicunt turres triplici de causa. Per turrē em munimur in ci/
uitatibus: Hostes venientes p̄uidemus: Et de illis/extrinse/
cis loquimur. Ita apli muniunt/p̄monēt/ꝛ aliis p̄dicant.
Quid aūt sit esse ī turrib⁹ ei⁹/declarat cū subiūgit: l ¶ Po/
nite corda vestra in virtute ei⁹. q. d. si vultis aliis p̄/
dicare: habeat. l cor plenū virtute ꝛ fortitudine fidei ꝛ chari/
tatis: Hę em virtutes omia vincūt. j. Joh. v. a. Hęc est vi/
ctoria q̄ vincit mundū/fides nostra. Cant. viij. b. Fortis est
vt mors dilectio. m ¶ Et distribuite domos ei⁹: dupli/
citer. s. domū a domo diuidendo. i. illos q̄ habēt tm sacramē
tū: ab his qui habēt sacramentū ꝛ rē sacramēti. Uel sic: Do
mū circūcisionis/a domo p̄putij. Ita factū est cū paulus
gentibus p̄dicauit: petrus aūt iudęis. Unde dicit apl⁹ Gal.
ij. b. Creditū est mihi euangeliū p̄putij/sicut ꝛ petro cir/
cūcisionis: qui em operatus est petro in apostolatu circum/
cisionis/operatus est ꝛ mihi inter gentes. Et ideo facta fuit
ista diuisio/vt melius possent p̄dicare et fructum facere:
cum quilibet proprias oues haberet. Unde sequit: n ¶ Vt
enarretis/p̄dicādo magnalia dei: o ¶ In progenie
altera: vel

Moraliter

* a ¶ Scdm nomē tuū de⁹: sic et laus tua. Supra
dixerat/q̄ laudabilis de⁹ nimis: Sz posset aliq̄s dicere: Et
si laudabilis sit: q̄ tm vtilitas laudantibus eū: Ecce/O de⁹
laudabilis/fm nomē tuū/q̄ d̄ est christ⁹: ꝛ interpretat vn/
ctus: b ¶ Sic et laus tua. q. d. vnctuosū ꝛ dulce est lau/
dare te. Propt hoc dicit Ps. Qz dulcia faucib⁹ meis eloq̄a

Ps. 118.
Ps. 134.

tua: sup mel ori meo. Et alibi: Laudate dñm qm bon⁹. Sed
hanc bonitatē ꝛ dulcedinē nō sentit palatū corruptū: q̄bus
sapiūt tpalia: Et ppt hoc bñ addit: c ¶ In fines terrę.
q. d. laudare te dulce est his in q̄b⁹ finit⁹ est amor terrenoꝝ.

Ps. 32.

Uñ Ps. Rectos decet collaudatio: q̄. s. ad terrena nō inclinā
tur p̄ amorē: s ad cęlestia virigunt. Ex q̄ ḡ ita est: q̄re nō oēs
p̄tēnūt terrena/ꝛ ad cęlestia se erigunt: Sol. Quia d ¶ Iu/
stitia plena est dextera tua. i. via q̄ a dextris est. s. reli/
gio: vel als p̄tēnere mundū ꝛ agere pęnitentiā/est plena ie/
iunijs/vigilijs/ꝛ alijs
austeritatib⁹: p̄ q̄ faci/
unt iustitiā/ꝛ sumunt
vindictā de pctis p̄ce
dētib⁹. Gal. v. d. Qui
aūt christi sunt: carnē
suā crucifixerūt cū vi/
tijs ꝛ cōcupiscentijs.

Al. tigrados

Ergo/ e ¶ Lętetur
mons sion. i. religio: f ¶ Et exultēt filię iudę. Hoc est
p̄p̄riū ad moniales: q̄ confitent peccata ꝛ laudes. Quare:
g ¶ Propt iudicia tua dñe. i. ppt iudicia capti/p̄ q̄ cor/
rigunt. Ps. Diriget mansuetos in iudicio. i. illos q̄ māsuete

Ps. 24.

suscipiūt correctionē. h ¶ Circūdate sion. i. cęlestem pa/
triā/ī sctis meditatiōib⁹: i ¶ Et cōplectimini eā: affectib⁹.
De his duob⁹ cantat ecclia de ꝓfessorib⁹: ꝛ sumit ab Aug.
Iste sctus digne in memoriā vertit hominū: q̄ ad gaudium
transit angelorū: qm ī hac peregrinatiōe solo corpe p̄stitut⁹/
cogitatiōe ꝛ auiditate ī illa ęterna patria ꝓuersat⁹ est. Cogi/
tatiōe circūdabat sion: auiditate cōplex⁹ ē eā. Prouerb. viij.
b. Glificabert ab ea cū eā āplexat⁹ fuert. Sz mō ō multt p̄t
dici illud Thren. iiij. a. Qui nutriebant ī croceis: amplexati
sūt stercora. Et sic existētes/ k ¶ In turrib⁹ ei⁹: narrate
aliis. i. tūc p̄dicate. Ille em q̄ est in ꝓtēplatiōe cęlestiū/q̄si in
forti turre est: de q̄ si nō exierit/hostt ad eū attingere nō va/
lebit. Unde dicit Greg⁹. sup Job. ij. In altū mentē fixerat/ꝛ
ideo hostis ad eū irrūpere nō valebat. Sic q̄ est in ample/
xu christi ꝛ cęlestiū p̄ amorē/adhuc fortiorē turrē inhabitat:
in q̄ dū steterit/nihil timere poterit. Job. xvij. a. Libera me
dñe ꝛ pone me iuxta te: ꝛ cuiusuis man⁹ pugnet ꝑ me. Per
amorē liberat. i. liber fit homo/q̄ p̄ timorē seruus est: et po/
nit iuxta dñm: qz qui adhęret deo/vn⁹ spūs est. j. Cor. vj.
d. Et q̄ in his turrib⁹ est/potest aliis secure p̄dicare: Unde
repetit in sequenti versu p̄ alia verba: l ¶ Ponite corda
vestra in virtute ei⁹. i. in christo/qui est virtus ꝛ fortitu/
do sion. i. triumphantt ꝛ etiā militantt ecclię. Uñ in persona
vtriusq̄ dicit, Ps. Fortitudo mea ꝛ laus mea dominus ꝛc.

Ps. 117.

m ¶ Et distribuite domos ei⁹. i. reuoluite in cordib⁹ ve/
stris: quō in domo patris mansiones multę sunt. n ¶ Vt

Job. 14. a.

sic/enarretis. i. enarrare possit: o ¶ In pgenie altera. i.
in pctōribus: quę dicit pgenies altera: qz a patre suo. i. deo

Ps. 17.

alienauit se. Unde in Ps. Filij alieni mentiti sunt mihi ꝛc.

* Matth. iij.

De prelatis aūt pōt exponi ab illo loco: h ¶ Circūdate
sion ꝛc. Sion/est ecclia: quā p̄lati debēt circūdare sollicit
de custodia ei⁹: ꝛ cōplecti p̄ cęlū ꝛ amorē afax. Et k ¶ Nar
rate ī turrib⁹ ei⁹. i. p̄dicate in eminētia virtutū. Esa. xl. b.
Sup montē excelsū ascende tu q̄ euangelizas sion. l ¶ Po/
nite corda vestra ī virtute ei⁹. i. studēte p̄fectui ecclię.
j. Pet. v. a. Forma facti gregis ex animo. Sed econtrario
dicit de malo p̄lato Esa. x. b. Ipse ꝓo nō sic arbitrabit: sed
ad ꝓterendū erit cor ei⁹: ꝛ ad internitionē gentiū nō pauca/
rū. m ¶ Et distribuite domos eius. i. diuersis tribuite
parrochias ꝛ p̄bendas. Hoc ē ꝓtra eos q̄ vni dāt plures p̄/
bendas: Ipsi em nō distribuūt: s eidē dantes/faciunt biga/
miā spiritualē. Ps. Dispersit dedit paupibus.

Al. de plat.

Potest etiā exponi de p̄dicatoribus: k ¶ Circūdate si
on. i. sacrā scripturā/omes libros ꝛ sensus omes inūrendo.
l ¶ Et cōplectimini/intellectu ꝛ affectu: n ¶ Vt/sic/enar
retis in progenie altera: Ita ergo distribuite: vt enar
retis in pgenie altera. i. vt p̄dicare audeatis cōtra eos
qui aliter faciūt: qui possunt dici pgenies viperax. i. serpen/
tiū. Est em quoddā genus serpentis: quod habet multa ca/
pita. Hęc est generatio mala ꝛ adultera: de q̄ Matth. xij. c.
Qui em vnā hz ecclīaz vel p̄bendā: vnā sponsā hz: Cū autē

Ps. 111.

Al. de plat. et p̄dicatorib⁹

* alterā recipit/

a nie altera. Qm̄ hic ēst de⁹
b c d deus noster i eternūm ēt in
e seculum seculi: et ipse rēget
f nos in secula.

In finem filijs chore psalmus dauid.

Psalmus XLVIII.

g h k A i Udite hec oēs gentes: auribus pcipite
l oēs q̄ habitatis orbē.
m Quiq̄ terrigene n et filij hominū: simul in vnū diues et
o p pauper. Os meum loquetur sapientiam: et meditatio
q

altera: vel generatiōe. s. alter in altera: et alter in altera: nō omēs in eadē. Vel altera. i. aliū ritū seruāte: vbi ad hoc enarretis, vt ad ritū christianū conuertat: et iā nō sit altera: s vna p fidei vnitatē. Vel sic: Ut enarretis in progenie altera. i. ita p̄dicate: vt doctrina vr̄a ita radicet, vt vsq̄ ad posteros perueniat. Vel s̄m aliā l̄ram: Et distribuite grad⁹ eius. i. officia p presbyteros, diaconos, et hmōi: vt sic enarretis. i. enarrari faciatis p eos. In progenie altera: scz christianis futuris: q̄ sunt progenies altera: id ē secūdus populus a iudeis: q̄s primū elegit dn̄s. Quid aūt narrare debeāt, subiūgit. a Qm̄ hic: nō alius. Hic, qui in terris digito monstratus est: qui in terris visus est, et cū hominibus conuersat⁹ est: Baruch. iij. d. Hic ergo. i. christ⁹, b Est deus de⁹ noster. Iteratio nois, est nota confirmatiōis: sicut dixit ioseph, Gen̄. xlj. d. Q̄d aūt vidisti secūdo, ad eandē rē ptinēs somniū, firmitatis indiciū est. Est, dico, de⁹ noster: nō ad tp̄s sicut homines: quos q̄dā deos dicebāt: Sed in eternū. d Et: id est, in seculū, consecuturum, seculi. e Et ipse reget nos: ne cadam⁹. f In secula. i. sine fine. Vel iste tres determinatiōes sic pn̄t legi retrograde: f In secula. i. p successiōes tēpoꝝ. d Et in seculū secl'i. i. ppetuo. c In eternū. i. tēporaliter.

Moraliter de religiosis. * Matth. iij. b. Progenies viperaꝝ: q̄s demōstrabit vob fugere a vētura ira? Prouerb. xxx. b. Generatio q̄ patri suo maledicit: et matri sue nō bn̄dicit tc. a Qm̄ hic est de⁹ deus noster. Deus: omniū. Deus noster, religiosoꝝ pprie: quē ipsi emūt et lucrant: om̄ia, ppt eū relinquētes: et eū sequētes. Phil. iij. b. Om̄ia detrimētū feci et arbitror vt stercora: vt christū lucrifaciam. Nec amitti poterit: sed erit noster: c In eternū tc. vt supra.

De platis. ✲ altera recipit, adulteriū spūale cōmittit. Et illis debet p̄dicari: a Qm̄ hic est de⁹ de⁹ nr̄, q̄si infidelib⁹: q: si verā fidē haberēt, nō ita ditari cuperēt. Hiero⁹. Nō habet verā fidē de deo, q̄ cupit in his miserijs locupletari.

A Udite hec tc. Expositio Ps̄. XLVIII. Titul⁹. In finē filijs chore Ps̄. dauid. Expositū ne exponas. Supra egit ppheta de spe: ibi: Letetur mons sion: et exultent filie iude. Scriptū est autē Deut. xxiiij. b. Nō accipies loco pignoris superiorē et inferiorē molā. Un̄ cōpetent in hoc psalmo agit de timore: q̄ est mola inferior: sicut spes superior. Incutit ergo timorē, ostendēs q̄ dn̄s dānabit amatores hui⁹ mūdi. Intētio est, monere ne

Partitio psalmi. aliq̄s appreciet elatos i mūdo. Mod⁹ talis est: Quattuor sūt partitiōes. Primo attētos facit ad noua et miracula q̄ dicturus est. Scd̄o icipit ea psequi, ostēdens q̄ christ⁹ nō redimet impios: ibi: Cur timebo. Tertio dicit q̄ ipsis et q̄ iustis reddēda sint: ibi: Sicut oues. Quarto monet ne timeant potentes: ibi: Ne timueris tc. Dicit q̄: g Audite hec: q̄ dictur⁹ sū, O vos, h Oēs gētes. i. gētilit viuētes. i Et aurib⁹, cordis: k Percipite oēs q̄ habitatis orbē. i. o vos iusti, q̄s mūdus nō possidet: nec habitatis

Gentes duob⁹ modis accipiūt. dn̄ando vobis: sed vos habitatis eū, dominādo ei. Notandū est q̄, q̄ gentes duob⁹ modis accipiunt. Qn̄q̄ em̄ gētes dicunt soli gentiles: q: manent tales q̄les sūt geniti: et nullo eis sacramētoꝝ remedio subuenit. Qn̄q̄ aūt dicunt gētes, oēs iniqui, gentiliter viuentes: Et s̄m hoc sumit hic: vt expositū est. Audite hec oēs gētes, aurib⁹ pcipite. i. pfecte capite. s. int⁹ et extra. q. d. nō solū audiatis q̄d vox sonet aurib⁹: sed q̄d itellectui et affectui inspiret spūs. Silr̄ Esa. j. a. Audite celi: et aurib⁹ pcipe terra. l Qui habitatis or-

Habitare multis modis accipit. bē. Nota q̄ habitare multis modis accipit. Qn̄q̄ em̄ sumit p morā facere. Un̄ Gen̄. xiij. c. Abraā habitauit i terra chanaan tc. Qn̄q̄ p delectationē habere: Ut i Ps̄. Ecce q̄ bonū et q̄ iocundū habitare fratres in vnū. Ps̄. 132. Qn̄q̄ p dominiū habere: vt hic: Et. iiij. Reg. iiij. c. In medio ppl'i mei habito, Dixit mulier sunamitis ad heliseū. m Quiq̄ terrigene: supple estis. n Et filij hominū. Hic est antithesis. Terrigene, contra gentes: Filij hoim, contra h̄ qd̄ dicit: Qui habitatis orbē. Terrigene ergo sūt mali amatores terrenoꝝ: q: naturaliter q̄sq̄ suā amat originem: et ad eā trahit cor eius. ij. Reg. xiiij. d. Oēs nos q̄si aque dilabimur i terrā. Filij hominū, sūt boni rōnales, discreti et māsueti. Un̄ freq̄nt dictū est Ezechieli: Fili hois. Postea idē repetit: o Simul i vnū diues et pauper. q. d. O tu diues q̄ terrigena es: et o paup spū, q̄ es fili⁹ hois: q̄ estis i vnū simul. i. loco et pceptiōe sacramētoꝝ, audite. Vel in vnū. i. ad idē facti. Vel sic: Audite i vnū. i. vna itentiōe. Hic q̄ sūt tres cōbinationes: i q̄: q̄libet alloquit bonos et malos: et monet ad audiendū. Debēt em̄ tā boni q̄ mali audire legem dei. Mali, vt conuertant. Ps̄. Lex dn̄i imaculata conuertēs aias. Boni icipientes debēt eā audire: vt i bono icepto possint pseuerare. Ps̄. 18. Ps̄. Nisi q: lex tua meditatio mea ē: tūc forte perissē i hūilitate mea. Ps̄. 118. Itē pficiētes, vt icitent. Eccs. vlt. d. Verba sapiētū q̄si stimuli. Itē pfecti, vt delectent. Ps̄. Q̄ dulcia faucib⁹ meis eloq̄a tua: sup mel ori meo. Ps̄. 118. Nota q̄ ē m'ltiplex vnitas.

Est em̄ vnitas:
- Indifferētie: de q̄ hic: et refert ad locū.
- Nature. Ioh. x. f. Ego et pater vnū sumus.
- Malicie. Ps̄. Principes conuenerūt in vnū aduersus dn̄m tc. Ps̄. 2.
- Gratie. Ps̄. Ecce q̄ bonū et q̄ iocundū: habitare fratres in vnum. Ps̄. 132.
- Glīe. Ioh. xvij. d. Ut sint vnū sicut et nos sumus.

Possūt aūt q̄ttuor genera pctoꝝ notari: q̄s ppheta ad audiendū verbū dei inuitat. Primi sūt luxuriosi, designati p gētes: q̄ a genio dicunt: q̄ est deus nature. j. Cor. v. a. Audit inter vos fornicatio: q̄lis nec inter gentes. Secūdi sūt auari: designati p hoc qd̄ dicit: Qui habitatis orbē. Apoc. viij. d. Ve, ve, ve, habitātib⁹ in terra. Tertij sūt supbi: designati p hoc qd̄ dicit: Quiq̄ terrigene. Terrigene em̄ dicunt gigātes: q̄ vbiq̄ significāt supbos. Eccl'i. xvj. a. Nō exorauerūt p pctis suis antiqui gigātes. Quarti sunt inobedientes: designati p filios hoim. i. adā et euā: q̄ fuerūt deo inobedientes. Un̄ alia l̄ra h̄z: Filij adam. Ro. v. d. Sicut p inobedientiā vni⁹ hois pctōres constituti sūt m'lti: ita p vni⁹ obedientiā iusti constituent multi. De q̄bus dicit Eccl'i. iij. a. Filij sapiētie ecclia iustoꝝ: et natio illoꝝ obediētia et dilectio. (Quattuor genera peccatoꝝ pn̄t notari.)

Posset aūt aliq̄s dicere: Quare audiemus q̄ dictur⁹ es? Et subiūgit causam, cōmendās dicenda: Un̄ subdit: p Os meū loquet sapientiā. i. christū: q̄ est dei sapia. j. Cor. j. d. Nos p̄dicam⁹ christū crucifixū: iudeis q̄dē scādalū: gētib⁹ aūt stulticiā: Ipsis aūt vocatis iudeis atq̄ grecis, christū dei virtutē et dei sapientiā. Vel de sapia creata pōt intelligi. Un̄ in eadē ep'la. ij. b. Sapientiā loq̄mur iter pfectos tc. Et q: de sapia etiā stulte et indiscrete posset aliq̄s loq: Ne hoc ei imponat, h̄n subiūgit: q Et meditatio cordis mei prudētiā: supple loquet. Per h̄ q̄ dicit: Meditatio cordis, notat discretio: vt pus veniat sermo ad limā q̄ ad linguā. Sapiētia ptinet ad res diuinas: Prudētia, ad res humanas. s. ad mores. Vel p sapientiā itellige septē dona: Per prudentiā septē virtutes. Sed quō loquit cor? Sol. Eccl'i. xxj. d. Os sapientis in corde ei⁹. Itē nota q̄ sapiētia pprie est in corde et ore: Prudētia v'o i ope. Un̄ moralit rephendunt illi q̄ cogitāt et loquunt multa bona: et nihil faciunt opando. Posset adhuc aliq̄s dicere: Tu loqueris a temetipso: a quo sapientiam vel prudentiam non habes. Non dicit: Immo

Inclinabo aurē